

אות הזמן שעשה על ספינה דיווג איסלאמית, כדי ללמד את מלצת הדיגיים - מכנה יוסקה "על ספינה מען עם אנשים מברגל". זכרונות מתוקפה זו מצאו את דרכם אל ספר-הוובל של שדות-ים, ואנו קוראים: "ב-9/1948 עבדה הספינה "עליזה" בשותפות עם שתי ספינות מOTTOMANIA איסלאמיות. השותפות היתה בנויה על חילופין: אנשי מקצוע שלהם עבדו על "עליזה", ותמורה זאת עבדו אנשים שלנו על ספיניותיהם".

הירתי אחד העובדים על הספינות האיסלאמיות בתקופת השותפות, וכך היכרתי את תנאי חייהם של הדיגיים האיסלאמיים ... הקפישנו הרה בן 88, הוא היה אנאלפית, גוטש ללא רdar, לא שען בקריאת מפות ושיטונש במושিירים אופטיים; אבל כאשר נגע בידו בכבלים בעת הגירה, ידע לומר בדיק כמה ארגדי דגים יש ברשות. חוש ההטמאות הטבעי שלו מטלם לא הבזיב. כמה וכמה אורות הצלת הצטייניות איסלאמיים היו בידו, כהוקרה על הצלת טריטורים שכנהו ליום בזמן המלחמה.

בעיני הוצאות שלו היה CAB, והם נשמרו לו בלתי טנות. 72 שנה שעבד בהם. הרבה למדנו ממנו: היבן לבקש אחר הדגים, באיזה עומק לעבוד, ובכלל - אין ספק שהיה מורה טוב ונאמן".

("בין שדות וים" עמוד 157)

בשנת 1950 היה הגiros לחיל הים. מעתה מתחילה שרשרת ארוכה של פועלות במסגרת "חיל הים".

"נחשבתי לבעל כושורים בזכות הניסיון על הים. לאחר קורס קצר באילת נשלחה צפונה ושרותי תחת פיקודו של חבריו, אריה פ. במהירה עלייתם בדרגה ונמשיתם מדריך לימאות ... מפקד מחיקת סירות המבוש בים. קצין. עגינה... מדריך וכוחן את הבאים מכל היחסות".

ולאחר שנים רבות בשירות-הסדר-באו, שכירם של טולואים בחיל-הים, כמפקדים על-ים-בירום בשנים בהן הסורים ישבו על הגדה הצפונית מזרחית של הימה, ולאחר מכן - באילת וברעם א-שריב, בימי ימצע קדר".

"דובר אני את הימים בהם חיכיתי לצו גיוס וידעת שכך גויסה גם
השייח' שלוי. סוף-סוף הגיעה עבורי ההודעה הטלפונית, ואני יורד
דרומה, לסיני. תחילה הופקד עלי מבער מסובך מבחינה לוגיסטיית
בימת ברドורייך ... אח"כ נשלחת לייקוד בشرط א-שיירן ... ולבסוף
שימשתי כרב-חובב של משלחת מדענים מטעם האוניברסיטה העברית.

משלחת זו עשתה בסיני מותם הקרבנות, והיא ביליה 14 מדענים
ישראלים שעלו על הספינה באילת, ירדו ממנה בנואיבה, שבו בשעות
היום על היבשה לסקור ולמחקה, ושבו כל ערב אל הספינה. בערביהם
סיבמו, החליפו רshima, הציגו ממצאים; ואנרי שומע הרצאות
בגיאוגרפיה, בגיאולוגיה, בארכיאולוגיה, בפרההיסטוריה, מפי
גדולי המומחים המתטים זה עתה את סיני !"

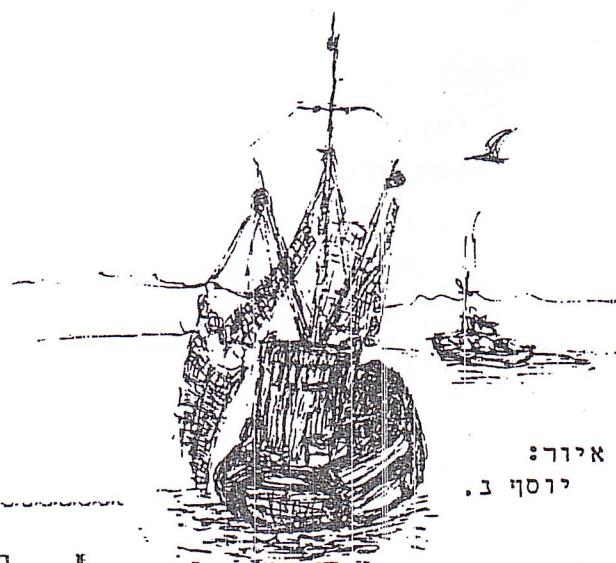
ארבעה וחצי החודשים בסיני היו עשירים בחוויות רבות ושווכות;
גילוי הנפש בחוליקאת (חלץ)... העברת תותחים מראס-נצרני צפון,
אל חיל הים שלנו. (בתותחים אלה חשבו המצריים לסגור בפנינו את
המעבר במצרים הים)... להקת הנחל עט אריך איינשטיין, אורדי דוחר
ואסתר ריבשטיין (עופרים) בشرط א-שיירן וההתלהבות הגדולה –
"הנה מול הר סיני – הסנה בוער באש".

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

בדבר המוכן מלאיו פנה הבן, ג'וראן, וליד שדות-ים שגדל בכל סיפוריו
חוויות והר��תקאות הללו – גם בן אל חיל הים, גילה בו יוזמות
חדשנות ושרת אותו בכנענות במשך 20 שנה.
ונמה – חווים גם אבא וגם סבא את הממד החגיגי הזה, בו מצטרף
הדור השלישי אל השרשראת.

סיפור יוסף נדר

רשות יהודית א.

* 14.12.90 * מס' 1769 *

* יומן מעין צבי * מס' 1967 * 1.1.99 *